

Byla C-711/19**Prašymas priimti prejudicinį sprendimą****Gavimo data:**

2019 m. rugsėjo 25 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Verwaltungsgerichtshof (Austrija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2019 m. rugsėjo 3 d.

Kasatorės:

Admiral Sportwetten GmbH

Novomatic AG

AKO Gastronomiebetriebs GmbH

Institucija atsakovė:

Magistrat der Stadt Wien, Magistratsabteilung 6

<...>

(bylos numeris) <...>

2019 m. rugsėjo 3 d.

Verwaltungsgerichtshof (Vyriausiasis administracinis teismas) <...>, išnagrinėjęs *Admiral Sportwetten GmbH* (pirmoji kasatorė), *Novomatic AG* (antroji kasatorė), abi – Gumpoldskirchenas, ir *AKO Gastronomiebetriebs GmbH* (trečioji kasatorė), Viena, <...> kasacinį skundą, pareikštą dėl 2018 m. rugpjūčio 23 d. *Bundesfinanzgericht* (Federalinis finansų teismas) sprendimo (ZI. RV/7400063/2017) dėl lažybų terminalo mokesčio (institucija atsakovė administraciniame teisme: *Magistrat der Stadt Wien* (Vienos miesto magistratas), *Magistratsabteilung 6* (magistrato 6 skyrius)),

nutarė:

Pagal SESV 267 straipsnį pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui tokius klausimus prejudiciniam sprendimui priimti:

1. Ar 2015 m. rugsėjo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2015/1535, kuria nustatoma informacijos apie techninius reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimo tvarka, 1 straipsnį reikia aiškinti taip, kad *Wiener Wettterminalabgabegesetz* (Vienos lažybų terminalo mokesčio įstatymas) nuostatas, numatančias mokestį už lažybų terminalo laikymą, reikia vertinti kaip „techninio reglamento“ nuostatas, kaip tai suprantama pagal šią teisės normą?
2. Jeigu *Wiener Wettterminalabgabegesetz* nuostatos nebuvo pateiktos Komisijai, kaip tai numatyta Direktyvoje (ES) 2015/153, ar tai reiškia, kad rinkti tokį mokestį, kaip antai lažybų terminalo mokestis, yra draudžiama?

Motyvai:

- 1 A. Faktinės aplinkybės ir ligšiolinis procesas
- 2 Pirmoji kasatorė įrengė lažybų terminalą, antroji kasatorė yra jo savininkė, o (**orig. p. 2**) trečiajai kasatorei priklauso patalpa, kurioje laikomas lažybų terminalas.
- 3 2016 m. rugpjūtį pirmoji kasatorė kelis kartus institucijai atsakovei pranešė, kad trečiajai kasatorei priklausančiame pastate Vienoje planuoja įrengti lažybų terminalą. Ji paprašė nustatyti 0,00 EUR mokestį, nes, jos manymu, prievolė mokėti mokestį netaikoma.
- 4 2016 m. spalio 31 d. sprendimu *Magistrat der Stadt Wien* nustatė, kad už 2016 m. rugsėjį ir spalį kasatorės (viena jų kaip įrengusi lažybų terminalą, kita – kaip jo savininkė, trečia – kaip patalpos, kurioje stovi lažybų terminalas, savininkė) turi sumokėti po 350,00 EUR lažybų terminalo mokesčio (už vieną mėnesį ir vieną lažybų terminalą).
- 5 2017 m. sausio 2 d. sprendimu ir 2017 m. liepos 24 d. sprendimu *Magistrat der Stadt Wien* nustatė, kad reikia sumokėti lažybų terminalo mokestį už laikotarpį nuo 2016 m. lapkričio iki gruodžio ir už laikotarpį nuo 2017 m. sausio iki birželio – atitinkamai po 350,00 EUR už vieną mėnesį ir vieną lažybų terminalą.
- 6 Šiuos sprendimus kasatorės apskundė. Jos teigia, kad *Wiener Wettterminalabgabegesetz* (Vienos lažybų terminalo mokesčio įstatymas, toliau – WWAG) nuostatos, reglamentuojančios lažybų terminalus, yra „techninio reglamento“ nuostatos, kaip tai suprantama pagal *Gesetz über internationale Informationsverfahren und Notifizierungen auf dem Gebiet technischer Vorschriften* (Įstatymas dėl tarptautinės informacijos apie techninius reglamentus teikimo ir pranešimų tvarkos, toliau – WNotifG) ir pagal 2015 m. rugsėjo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2015/1535. Atsakovės teigia, kad apie šias techninio reglamento nuostatas Komisijai pranešta nebuvo, todėl jų

negalima taikyti pavieniams asmenims. Tai reiškia, kad lažybų terminalo mokestis buvo skirtas neteisėtai.

7 *Verwaltungsgerichtshof* apskūstu 2016 m. balandžio 1 d. sprendimu *Bundesfinanzgericht* skundus atmetė kaip nepagrįstus. (orig. p. 3)

8 Motyvuodamas savo sprendimą, *Bundesfinanzgericht* priėjo prie išvados, kad WWAG nuostatos nėra techninio reglamento nuostatos, kaip tai suprantama pagal *WNotifG* ar Direktyvą 2015/1535. Todėl apie WWAG nebuvo privaloma pranešti. Tai reiškia, kad WWAG galima taikyti kasatorėms; lažybų terminalo mokestis buvo skirtas teisėtai.

9 Šį sprendimą kasatorės apskundė *Verfassungsgerichtshof* (Konstitucinis Teismas), tačiau pastarasis atsisakė skundą nagrinėti.

10 B. Taikytinos nacionalinės teisės nuostatos

11 Šioje byloje taikytinos pirminės redakcijos (*LGBI*. Nr. 32/2016) *Wiener Wettterminalabgabegesetz* (WWAG), federalinės žemės įstatyme, be kita ko, nustatyta:

„Mokesčio objektas

1 straipsnis. Už lažybų terminalo laikymą Vienos miesto teritorijoje mokamas lažybų terminalo mokestis.

Vartojamos sąvokos

2 straipsnis. Šiame įstatyme:

- 1) lažybų terminalas – tai tam tikroje vietoje įrengtas lažybų punktas, duomenų perdavimo linija sujungtas su lažybų ar totalizatoriaus tarpininku (-e) ir suteikiantis galimybę asmeniui lažintis tiesiogiai;
- 2) lažybų tarpininkas (-ė) – tai asmuo, kuris profesionaliai organizuoja lažybas;
- 3) totalizatoriaus tarpininkas (-ė) – tai asmuo, kuris profesionaliai tarpininkauja lošėjams lažinantis.

Mokesčio dydis

3 straipsnis. Mokestis, mokamas už lažybų terminalo laikymą, yra 350,00 EUR už vieną lažybų terminalą per prasidėjusį kalendorinį mėnesį.

<...>

Baudžiamosios nuostatos

8 straipsnis. 1. Veiksmai arba neveikimas, kuriais siekiama išvengti mokesčio, traktuojami kaip administraciniai nusižengimai ir už juos gali būti skirta bauda iki 42 000,00 EUR; jeigu bauda nesumokama, gali būti skirtas areštas iki šešių savaičių. Vengimas trunka tol, (**orig. p. 4**) kol apmokestinamasis asmuo sumoka paties apskaičiuojamą mokesį arba kol mokesčių tarnyba sprendimu nustato, kad mokesčiai privalo būti sumokėtas. <...>“

- 12 Šio įstatymo pirminio projekto aiškinamajame rašte (LG – 00689-2016/0001/LAT), be kita ko, buvo paaiškinta:

„Tai, kad lažybų terminalu paprasta naudotis ir jis garantuoja anonimiškumą, lemia, jog potencialiems klientams (-ėms) jis yra labai patrauklus; ši patrauklumą dar labiau gali padidinti lažybų terminalą įrengusių asmenų papildomi pasiūlymai. Todėl, atsižvelgiant į šias specialias aplinkybes, tikslinga apmokestinti lažybų terminalus specialiu mokesčiu tam, kad būtų sumažintas šios lažybų formos patrauklumas, juolab kad šią sritį reikia vertinti ir atsižvelgiant į priklausomybę nuo lošimo su visomis neigiamomis pasekmėmis visuomenei.

Palyginti su lošimų punktais, kuriuose statymus priima žmonės, lažybų terminalai kelia padidintą priklausomybės riziką. Tai visų pirma susiję su tuo, kad nesant žmogiško kontakto sumažėja psichologiniai barjerai lažintis ir lažinamasi noriau. Lažinimasis per lažybų terminalą apskritai skatina dažniau lažintis. Taip yra ir dėl to, kad techninės lažybų terminalo galimybės leidžia lažybininkams (-ėms) pateikti daug didesnę lažybų pasiūlą. Kartu lažybų terminalai leidžia pastatyti kelias sumas iš eilės per trumpą laiką.

Todėl už lažybų terminalo laikymą Vienos miesto teritorijoje reikia nustatyti lažybų terminalo mokesį – 350,00 EUR už vieną lažybų terminalą per prasidėjusį kalendorinį mėnesį. <...>

Mokesčio objektas yra lažybų terminalo laikymas.

<...> [Įstatymo] formuluote „sudarantis galimybę lažintis tiesiogiai“ siekiama paaiškinti, kad tie techniniai įrenginiai, kur priimti kliento (-ės) statomas sumas gali tik atitinkamos įmonės darbuotojai, nėra lažybų terminalai, kaip jie suprantami šiame įstatyme (pavyzdžiui, kioskuose, kur statomas sumas priima tik pardavėjas (-a), o klientai (-ės) negali laisvai patekti prie langelio, kur tos sumos priimamos).

Iš sąvokų apibrėžčių matyti, kad mokesčio objektas nesiejamas su lažybų terminalo sąvoka ir kitomis *Wiener Wettengesetz* (Vienos lažybų įstatymas) projekto sąvokomis; nuo (**orig. p. 5**) *Gebührengesetz 1957* (1957 m. Rinkliavų įstatymas) apibrėžto mokesčio objekto jis skiriasi tuo, kad apmokestinamas ne lažybų sutarties sudarymas, o lažybų terminalo laikymas. <...>

Dėl mokesčio dydžio daroma nuoroda į 2011 m. gruodžio 5 d. *Verfassungsgerichtshof* sprendimą B 533/11 (*VfSlg.* 19.580/2011). Šiame sprendime, be kita ko, buvo pripažinta, kad draudžiama stabdyti teisės aktų

leidėją, jeigu jis vietoj draudimo statyti lošimo automatų apmokestinimu siekia sumažinti statomų automatų skaičių arba lošimą juose. Jeigu taip dėl menko patrauklumo potencialūs (-ios) lošėjai (-os) bus atgrasyti (-os) nuo lošimo, reiškia, jog tai yra Konstituciją atitinkantis teisės aktų leidėjo ketinimas. Šiuos argumentus galima pritaikyti ir lažybų terminalo mokesčiui. <...>“

- 13 Šioje byloje taikytinos pirminės redakcijos (*LGBI*. Nr. 26/2016) *Gesetz über den Abschluss und die Vermittlung von Wetten* (Įstatymas dėl lažybų sudarymo ir tarpininkavimo) (*Wiener Wettengesetz*)) reglamentuoja profesionalų sporto lažybų sudarymą (lažybų sudarymas) ir profesionalų tarpininkavimą sudarant sporto lažybas (abipusės lažybos) bei profesionalų tarpininkavimą tokioms lažyboms ir lažybininkams (-ėms) (minėtojo įstatymo 1 straipsnis). Jo 2 straipsnio 8 punkte pateikta atskira – nuo *Wettterminalabgabegesetz* apibrėžties šiek tiek besiskirianti – lažybų terminalo apibrėžtis. Įstatyme taip pat detaliam reglamentuoti reikalavimai licencijai organizuoti lošimus gauti. Įstatymo 13 straipsnyje detaliam reglamentuojami lažybų terminalai.
- 14 Apie *Wiener Wettengesetz* buvo pranešta remiantis Direktyvos (ES) 2015/1535 nuostatomis (pranešimo numeris: 2015/602/A).
- 15 Aktualios redakcijos (*LGBI*. Nr. 36/2016) *Wiener Notifizierungsgesetz* (Vienos informavimo įstatymas, *LGBI*. Nr. 28/1996, toliau – *WNotifG*) į Austrijos teisę buvo perkelta Direktyva (ES) 2015/1535 (*WNotifG* 7 straipsnis). Jame pateiktos apibrėžtys iš esmės atitinka direktyvos apibrėžtis. **(orig. p. 6)**
- 16 C. Prejudicinių klausimų paaiškinimai
- 17 1. Prejudicinių klausimų svarba
- 18 Pagal WWAG 3 straipsnį mokesčiai, mokamas už turimą lažybų terminalą, yra 350,00 EUR už vieną lažybų terminalą per prasidėjusį kalendorinį mėnesį. Neginčijama, kad nagrinėjamu atveju ši sąlyga atitinkamai laikotarpiu yra įvykdyta ir kad kasatorės (kaip lažybų terminalo turėtoja, savininkė bei lažybų terminalo patalpos savininkė) privalo mokėti WWAG numatytą mokestį. *Verfassungsgerichtshof* nepriėmė nagrinėti kasatorių skundo, grindžiamo Austrijos konstitucinės teisės pažeidimais. Todėl pagal nacionalinės teisės aktus ginčijama prievolė mokėti mokestį yra taikytina.
- 19 Tačiau kasatorės teigia, kad prievolė mokėti nagrinėjamą mokestį prieštarauja Sąjungos teisei. Nagrinėjant bylą niekas neginčijo, kad apie WWAG projektą – kitaip nei apie *Wiener Wettengesetz* projektą – Komisijai, priešingai nei tai nustatyta Direktyvoje 2015/1535, nebuvo pranešta.
- 20 Jeigu, kaip teigia kasatorės, WWAG nuostatos yra techninio reglamento nuostatos, kaip tai suprantama pagal Direktyvą 2015/1535, ir jeigu pareigos pranešti pažeidimas galėtų reikšti, kad lažybų terminalo mokesčiai negali būti renkamas, prievolė jį mokėti kasatorėms negaliojotų. Taigi *Verwaltungsgerichtshof* sprendimas priklauso nuo pirmiau minėtų klausimų.

- 21 2. Dėl pirmojo prejudicinio klausimo
- 22 Pirmiausia pastebėtina, kad, kiek *Verwaltungsgerichtshof* žinoma, Teisingumo Teismas dar nėra priėmęs jokių sprendimų dėl Direktyvos 2015/1535 (prašymas priimti prejudicinį sprendimą dėl šios direktyvos yra pateiktas byloje Nr. C-727/17). Tačiau *Verwaltungsgerichtshof* mano, kad šiuo klausimu reikia remtis jurisprudencija, susijusia su anksčiau galiojusiomis direktyvomis, kurios buvo kodifikuotos šia direktyva (žr. direktyvos 1 konstatuojamąją dalį). (**orig. p. 7**)
- 23 Pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją, susijusią su anksčiau galiojusiomis direktyvomis, sąvoka „techninis reglamentas“ apima keturias priemonių kategorijas: pirmą, „technines specifikacijas“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 98/34 1 straipsnio 3 punktą (Direktyvos 2015/1535 1 straipsnio 1 dalies c punktas; žr. ir atitiktą lentelę direktyvos IV priede), antrą, „kitus reikalavimus“, kaip apibrėžta šios direktyvos 1 straipsnio 4 punkte (dabar 1 straipsnio 1 dalies d punktas), trečią, šios direktyvos 1 straipsnio 5 punkte nurodytas „paslaugų taisykles“ (dabar 1 straipsnio 1 dalies e punktas) ir, ketvirtą, „valstybių narių įstatymus ir kitus teisės aktus, <...> draudžiančius gaminių gaminti, įvežti, parduoti ar naudoti arba draudžiančius teikti paslaugą arba ją naudotis, arba steigti paslaugų teikėjo verslą“, kaip tai suprantama pagal šios direktyvos 1 straipsnio 11 punktą (dabar 1 straipsnio 1 dalies f punktas; žr. naujausio 2018 m. rugsėjo 26 d. Teisingumo Teismo Sprendimo *Van Gennip ir kt.*, C-137/17, 37 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; taip pat žr. 2018 m. gruodžio 13 d. generalinio advokato išvados byloje *VG Media*, C-299/17, 19 punktą).
- 24 a) „techninės specifikacijos“
- 25 Ši sąvoka suponuoja, kad nacionalinė priemonė būtinai turi daryti nuorodą į patį gaminį ar jo pakuotę, todėl nustatyti vieną iš reikalaujamų gaminio požymių, kaip antai matmenis, parduodamo gaminio pavadinimą, žymėjimą ar ženklinimą etiketėmis (žr. 2001 m. kovo 8 d. Teisingumo Teismo Sprendimo *van der Burg*, C-278/99, 20 punktą; 2005 m. balandžio 21 d. Teisingumo Teismo Sprendimo *Lindberg*, C-267/03, 57 punktas; Teisingumo Teismo Sprendimą *Van Gennip, ir kt.*, 38 punktą; 2014 m. liepos 10 d. Teisingumo Teismo Sprendimo *Ivansson*, C-307/13, 19 ir paskesnius punktus). Bendros nuostatos negali būti laikomos tokia technine specifikacija (žr. naujausio Sprendimo *Ivansson*, 21–22 punktus).
- 26 WWAG susijęs su „gaminiais“ (lažybų terminalai), kurie naudojami vykdant veiklą (žr., pavyzdžiui, 2016 m. vasario 4 d. Teisingumo Teismo Sprendimo *Ince*, C-336/14, 71 punktą). Tačiau WWAG, kitaip nei *Wiener Wettengesetz*, nereglamentuojami lažybų terminalų konkretūs požymiai. WWAG tik aprašoma lažybų terminalo funkcija; ko gero, tai yra „aprašomieji elementai“ (žr. 2016 m. spalio 13 d. Teisingumo Teismo Sprendimo *M. ir S.*, C-303/15, 28 punktą), o ne „reikalavimai“. *Verwaltungsgerichtshof* (**orig. p. 8**) mano, kad tai nėra techninė specifikacija.

- 27 b) „kiti reikalavimai“
- 28 Tam, kad galėtų būti laikoma „kitais reikalavimais“ (dėl šios kategorijos įvedimo pagrindimo žr. 2005 m. balandžio 21 d. Teisingumo Teismo Sprendimo *Lindberg*, C-267/03, 61 ir paskesnius punktus), nacionalinė priemonė turi įtvirtinti „sąlygą“, galinčią gerokai paveikti atitinkamo gaminio sudėtį, esmines savybes ar jo pardavimą (žr. E2016 m. spalio 13 d. Teisingumo Teismo Sprendimo *M. ir S.*, C-303/15, 20 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; žr. ir 2016 m. vasario 4 d. Teisingumo Teismo Sprendimo *Ince*, C-336/14, 72 punktą). Draudimas išduoti, pratęsti ar pakeisti leidimus vykdyti lošimų mažų laimėjimų automatais veiklą ne lošimų namuose gali tiesiogiai paveikti prekybą mažų laimėjimų lošimo automatais (žr. 2012 m. liepos 19 d. Teisingumo Teismo Sprendimą *Fortuna ir kt.*, C-213/11 ir kt., 36 punktas; žr. ir 2015 m. birželio 11 d. Teisingumo Teismo Sprendimą *Berlington Hungary*, C-98/14, 99 punktas).
- 29 Nagrinėjamu atveju draudimas netaikomas, taikomas tik apmokestinimas. Bet, kaip matyti iš pradinio įstatymo projekto paaiškinimų, šiuo apmokestinimu (bet kuriuo atveju taip pat) siekiama sumažinti „šios lažybų formos patrauklumą“. Taigi akivaizdu, kad teisės aktų leidėjas siekė ne tik fiskalinių tikslų, bet ir norėjo atgrasyti lošėjus (-as) nuo lošimo; tiesa, Vienoje esančių lažybų terminalų skaičius – apie 2000 – iš esmės nesikeitė.
- 30 Todėl bet kuriuo atveju bent jau negalima atmesti galimybės, kad lažybų terminalo laikymo apmokestinimą reikia vertinti kaip siekį apsaugoti vartotojus (lošėjus ir lošėjas), t. y. kaip nuostatą, susijusią su gaminio (lažybų terminalo) eksploatacijos trukme po jo pateikimo į rinką ir galinčią daryti didelę įtaką lažybų terminalo realizacijai.
- 31 Be to, galėtų kilti klausimų ir dėl to, ar tai priemonė, kaip ji suprantama pagal direktyvos 1 straipsnio 6 dalį. Tiesa, kiek šiuo požiūriu (**orig. p. 9**) – net jei ir tik „pirmiausia“ – kalbama apie darbuotojų apsaugą, neatrodo akivaizdu, kad nuo galimos priklausomybės nuo lošimo turi būti apsaugoti ir lošėjai (-os).
- 32 c) „paslaugų taisyklės“
- 33 Kad galėtų būti priskirtos prie šios kategorijos, taisyklės turi būti „konkrečiai“ susijusios su informacinės visuomenės paslaugomis. Tai nustatoma atsižvelgiant į šios taisyklės motyvus ir tekstą. Tam pakanka, kad tik tam tikromis šios taisyklės nuostatomis būtų siekiama šio tikslo arba paskirties (žr. 2017 m. gruodžio 20 d. Teisingumo Teismo Sprendimo *Falbert*, C-255/16, 32 punktą). Nacionalinė nuostata, kurioje numatytos baudžiamosios sankcijos už neturint leidimo organizuojamus žaidimus, yra techninio reglamento nuostata, jeigu ji aiškiai ir tikslingai yra susijusi su internete siūlomomis žaidimų paslaugomis (žr. naujausią Teisingumo Teismo Sprendimo *Falbert*, 37 punktą).
- 34 WWAG baudžiamosios sankcijos numatytos tik tuo atveju, jeigu vengiama mokėti mokesčių arba nepateikiamas privalomas pranešimas. Tačiau, nustatant prievolę mokėti mokesčių už lažybų terminalo laikymą, (taip pat) siekiama mažinti šiuo

būdu atliekamų lažinimūsi skaičių (žr. paaiškinimus pirmiau dėl „kitų reikalavimų“). Bet kuriuo atveju bent jau negalima atmesti galimybės vertinti WWAG kaip bendro pobūdžio teisės aktą dėl informacinės visuomenės paslaugos teikimo. Taip pat įmanoma, kad šias WWAG nuostatas reikia vertinti kaip šių paslaugų, t. y. kaip tiesiogiai su lažybų terminalo laikymu susijusio sąlygų informuoti apie lažybų ir lažinimosi galimybes sudarymo reglamentavimą. Neatrodo, kad situaciją galima lyginti su išankstiniu lėktuvo bilietų užsakymu kelionių agentūroje kompiuteriniu tinklu fiziškai dalyvaujančiam klientui (direktyvos I priedo 1 punkto c papunktis), nes lažybų terminalu, net ir nuolat esant patalpų, kurioje lažybų terminalas stovi, savininkui (ar jo atstovui), naudojasi pats klientas. **(orig. p. 10)**

- 35 Dėl to, ar toks vertinimas draudžiamas, pavyzdžiui, pagal direktyvos 1 straipsnio 6 dalį, žr. pirmesnius paaiškinimus (dėl „kitų reikalavimų“).
- 36 d) įstatymai ir teisės aktai, nurodyti ketvirtoje kategorijoje
- 37 Priskyrimas prie šios kategorijos (dėl šios kategorijos įvedimo žr. 2005 m. balandžio 21 d. Teisingumo Teismo Sprendimo *Lindberg*, C-267/03, 73 punktą) suponuoja, kad pagal įstatymus ar teisės aktus draudžiama gaminti, įvežti, parduoti ar naudoti arba draudžiama teikti paslaugą arba ja naudotis (žr. 2011 m. birželio 9 d. Teisingumo Teismo Sprendimo *Intercommunale Interrosane*, C-361/10, 13 punktą; 2014 m. liepos 10 d. Teisingumo Teismo Sprendimo *Ivansson*, C-307/13, 16 punktą).
- 38 Kadangi WWAG tokių draudimų nenumatyta, šis įstatymas, *Verwaltungsgerichtshof* manymu, nepatenka į šią kategoriją. Be kita ko, WWAG 8 straipsnyje veikla nedraudžiama, o tik numatytos baudžiamosios sankcijos už vengimą mokėti mokesčių arba nepateiktą pranešimą.
- 39 e) „*de facto* nuostatos“
- 40 Jeigu nuostatoje, kuri nelaikytina techninio reglamento nuostata, daroma nuoroda į kitus reikalavimus, kurie savo ruožtu laikytini techninio reglamento reikalavimais, pirmiau minėta nuostata turi būti laikoma „techninio reglamento *de facto*“ nuostata (žr. 2014 m. liepos 10 d. Teisingumo Teismo Sprendimo *Ivansson*, C-307/13, 31 punktą).
- 41 Šiuo klausimu, *Verwaltungsgerichtshof* manymu, pakanka pažymėti, kad WWAG nėra nuorodų į kitus reikalavimus, visų pirma į *Wiener Wettengesetz* (taip pat žr. 2015 m. birželio 11 d. Teisingumo Teismo Sprendimo *Berlington Hungary*, C-98/14, 96–97 punktus).
- 42 3. Dėl antrojo prejudicinio klausimo
- 43 Pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją (susijusią su anksčiau galiojusiomis direktyvomis; kitaip – dėl dar anksčiau galiojusių nuostatų – 1989 m. liepos 13 d. Teisingumo Teismo Sprendimo *Enichem Base*, 380/87, 22–

23 punktai) (**orig. p. 11**) pareigos pranešti pažeidimas yra pažeidimas, dėl kurio draudžiama naudoti atitinkamą „techninį reglamentą“ ir taikyti jį pavieniams asmenims (žr. 1996 m. balandžio 30 d. Teisingumo Teismo Sprendimo *CIA Security International*, C-194/94, 54 punktą; 2000 m. rugsėjo 26 d. Teisingumo Teismo Sprendimo *Unilever Italia*, C-443/98, 49 ir paskesni punktus; 2014 m. liepos 10 d. Teisingumo Teismo Sprendimo *Ivansson*, C-307/13, 48 punktą; 2016 m. vasario 4 d. Teisingumo Teismo Sprendimo *Ince*, C-336/14, 68 punktą; netaikomos tik įstatyme esančios techninio reglamento nuostatos, bet ne kitos įstatymo nuostatos; taip pat žr. 2018 m. gruodžio 13 d. generalinio advokato išvados byloje *VG Media*, C-299/17, 2 punktą; žr. ir 1998 m. birželio 16 d. Teisingumo Teismo Sprendimo *Lemmens*, C-226/97, 35 ir paskesnius punktus).

- 44 Bendrai Sąjungos teisės aiškinimas neatrodo toks akivaizdus, kad dėl to negalėtų kilti jokių pagrįstų abejonių (žr. 2018 m. spalio 4 d. Teisingumo Teismo Sprendimo *Komisija / Prancūzijos Respublika*, 110 punktą).
- 45 Todėl pagal SESV 267 straipsnį Teisingumo Teismui pateikiami klausimai prejudiciniam sprendimui priimti.

(parašai ir antspaudas)

DARBINIS VERTINIMAS